

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201200723-/OML

Dato
15.05.2012

Svar på skriftlig spørsmål nr. 1364 fra representanten Torgeir Trældal

Representanten Torgeir Trældal har stilt følgende spørsmål til skriftlig besvarelse:

"Bønder over hele landet frykter flåttplagen og dens skadevirkning på husdyr på beite. Kan Statsråden redegjøre for hvilke tiltak man kan iverksette for å minske/forebygge omfanget av skadevirkninger?"

Skogflått kan være bærere av en rekke smittestoffer og bidra til å spre disse. Sjukdommene forårsaker betydelige tap av husdyr på beite. Flåttplagen er også et dyrevelferdsmessig problem. Noen typer smittestoff som spres, utløser også alvorlig sykdom hos menneske. Andre flåttbårne dyresjukdommer kjenner vi kun fra utlandet. Våre vitenskapelige miljøer frykter at flere vil dukke opp også hos oss. Hjort og rådyr er viktige vertsdyr for flåtten.

Økt utbredelse berører derfor både miljø-, folkehelse- og landbruksmyndighetene. Forskning og ny kunnskap er viktig for å møte de nye utfordringene.

Det har vært avsatt midler over jordbruksavtalen til et tilsynsprosjekt i 2007-2008 og et nasjonalt beiteprosjekt i 2009-2012. I Møre og Romsdal har en innenfor disse prosjektene arbeidet for å få fram mer kunnskap om sammenhengene rundt overlevelse, formering og overføring av flåttbåren smitte.

Arbeidet har ledet fram til konkrete råd for forebyggende behandling, tilsyn og behandling av sjuke dyr.

Jeg er kjent med at Bioforsk og Veterinærinstituttet begge har solide forskningsarbeider som pågår i dag.

For å kartlegge og informere dyreeiere og publikum har Veterinærinstituttet i samarbeid med Folkehelseinstituttet en egen webside for rapportering av flåttforekomster.

Hjort og rådyr er viktige vertsdyr for flått. Store stammer med hjortedyr gir dermed gunstige forhold for utbredelse av flått. Et viktig tiltak vil derfor være å beskatte hjortedyrbestandene tilstrekkelig.

Økt utbredelse av flått sies å ha en vesentlig sammenheng med gjengroing i ut- og innmark. Gjengroing er en konsekvens av redusert beitebruk og annen aktivitet i inn- og utmark.

Beitebruk, vedhogst, slått på eng og rydding av kratt bidrar til å holde kulturlandskapet åpent, og til å redusere flåttens overlevelse. Et aktivt landbruk over hele landet og ivaretagelse av kulturlandskapet er derfor viktig for å begrense utbredelsen.

Med hilsen

Lars Peder Brekk